

УДК 339.92:332.146.2:005.52(477:4-6ЄС)

DOI <https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2026.5.12>

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Стегній Сергій Віталійович,

аспірант кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування

Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая»

ORCID ID: 0009-0008-1902-8093

У статті обґрунтовано комплексний методичний підхід до оцінювання соціально-економічної ефективності транскордонного співробітництва в умовах євроінтеграції України. Актуальність дослідження зумовлена недостатністю оцінок, що зводяться до обсягів фінансування, кількості заходів або рівня освоєння коштів і не показують фактичних змін у добробуті населення, доступності послуг, конкурентоспроможності прикордонних територій, інституційній спроможності партнерів та наближенні до практик політики згуртованості Європейського Союзу. Соціально-економічну ефективність запропоновано розуміти як міру, за якою спільне використання ресурсів забезпечує додаткові, атрибутовані, територіально збалансовані й сталі зміни порівняно з вихідним станом і правдоподібною альтернативою без втручання. Методичну конструкцію сформовано на основі системного, програмно-цільового, інституційного, територіального та контрфактичного підходів. Визначено чотири рівні оцінювання: проєкт, програма, транскордонний функціональний ареал і національно-євроінтеграційний рівень. Систематизовано шість блоків оцінювання: економічно-фінансовий; соціальний і людського капіталу; територіально-інфраструктурний та екологічний; транскордонної додатковості й збалансованості; інституційно-управлінський та євроінтеграційний; сталості, резильєнтності й ризиків. Запропоновано репрезентативні індикатори, порядок їх нормування, формування часткових індексів та інтегральної оцінки з перевіркою чутливості до системи ваг. Обґрунтовано застосування коефіцієнта територіального балансу, аналізу вигід і витрат, показників витрат на одиницю результату, методу «різниця різниць», зіставлення подібних територій, просторового аналізу та якісної оцінки інституційних змін. Передбачено паспорти індикаторів, реєстр доказів і поетапний цикл від *ex ante* до *ex post* оцінювання. Практичне значення підходу полягає у можливості його використання органами публічної влади, керуючими органами програм і територіальними громадами для відбору, моніторингу та коригування транскордонних ініціатив.

Ключові слова: транскордонне співробітництво, соціально-економічна ефективність, оцінювання, євроінтеграція, прикордонні регіони, територіальний вплив, додатковість, публічне управління.

Stehni Serhii. METHODOLOGICAL APPROACHES TO ASSESSING THE SOCIO-ECONOMIC EFFICIENCY OF CROSS-BORDER COOPERATION IN THE CONTEXT OF UKRAINE'S EUROPEAN INTEGRATION

The article substantiates an integrated methodological approach to assessing the socio-economic efficiency of cross-border cooperation in the context of Ukraine's European integration. Assessments limited to funding, activities or financial absorption do not reveal actual changes in well-being, access to services, border-region competitiveness, institutional capacity or convergence with European Union cohesion-policy practices. Socio-economic efficiency is defined as the degree to which jointly mobilised resources generate additional, attributable, territorially balanced and sustainable changes compared with the baseline and a plausible situation without the intervention. The framework combines systemic, programme-based, institutional, territorial and counterfactual approaches and distinguishes four levels: an individual project, a cooperation programme, a cross-border functional area, and the national and European-integration level. Six dimensions are systematised: economic and financial performance; social effects and human capital; territorial, infrastructure and environmental effects; cross-border additionality and balance; institutional, governance and European-integration changes; and sustainability, resilience and risk. The procedure includes indicator passports, normalisation, dimension indices and an integrated score tested through sensitivity analysis. The study substantiates a territorial benefit-balance coefficient, cost-benefit and cost-effectiveness analysis, unit-cost indicators, difference-in-differences, comparison of similar territories, spatial analysis and qualitative assessment of institutional change. Evaluation must distinguish outputs, outcomes and impacts, identify cross-

border value unattainable through unilateral action, and account for security shocks and data discontinuities. An evidence register and a staged cycle from ex ante appraisal to ex post assessment are proposed. The approach can be used by public authorities, programme managing bodies and territorial communities when selecting, monitoring and adjusting cross-border initiatives and demonstrating their contribution to regional development and Ukraine's European integration.

Key words: cross-border cooperation, socio-economic efficiency, evaluation, European integration, border regions, territorial impact, additionality, public governance.

Вступ. Транскордонне співробітництво є для України одночасно інструментом розвитку прикордоння та практичним каналом інтеграції регіонів до європейського простору. Закон України «Про міжнародне територіальне співробітництво України» пов'язує його з розв'язанням спільних проблем шляхом оптимального поєднання можливостей і ресурсів сусідніх територій [1]. Тому об'єктом оцінювання мають бути не самі контакти або укладені угоди, а суспільно значущі зміни, створені саме спільною дією партнерів.

Державна програма розвитку міжнародного територіального співробітництва на 2025–2027 роки орієнтує органи влади на реалізацію спільних проєктів, посилення інституційної спроможності та участь у програмах Interreg і Interreg NEXT [2]. Оцінювання у цій системі повинно підтверджувати суспільну цінність витрачених ресурсів, забезпечувати зворотний зв'язок для коригування програм і створювати доказову основу для поширення результативних рішень.

Європейська модель територіального співробітництва ґрунтується на програмній логіці, партнерстві, вимірюваних цілях і моніторингу результатів. Регламент (ЄС) 2021/1059 встановлює спеціальні положення щодо Interreg, а Регламент (ЄС) 2021/1060 – спільні правила програмування, управління та оцінювання фондів політики згуртованості [3; 4]. Для України це означає перехід від обліку заходів до аналізу причинного внеску, територіального розподілу вигід, якості партнерства і сталості результатів.

Звіт Європейської комісії щодо України за 2025 рік відзначає прогрес у сфері регіональної політики та участь у програмах Interreg, але наголошує на посиленні адміністративної спроможності, багаторівневого врядування, партнерства і систем контролю [5]. Методика оцінювання має бути сумісною з європейською практикою, враховувати українську статистичну та інституційну реальність і залишатися придатною до застосування за воєнних ризиків, міграційних змін та нерівномірної доступності даних.

Мета та завдання. Метою статті є обґрунтування комплексного методичного підходу до оцінювання соціально-економічної ефективності транскордонного співробітництва, сумісного з принципами політики згуртованості ЄС та адапто-

ваного до умов України. Завданнями є уточнення змісту ефективності; визначення рівнів, критеріїв і принципів оцінювання; систематизація індикаторів; обґрунтування інтегральної оцінки та транскордонної додатковості; формування оцінювального циклу і порядку використання результатів в управлінських рішеннях.

Методи дослідження. Методологічну основу становить поєднання системного, програмно-цільового, інституційного, територіального і порівняльного підходів. Логіка втручання пов'язує потребу, ресурси, заходи, продукти, результати та впливи. Чинний Посібник Interreg NEXT Польща – Україна містить вимоги до показників і транскордонного характеру, а національний Порядок оцінки проєктів передбачає актуальність, якість підготовки, ефективність та інноваційність, транскордонний вплив і сталість [6; 7].

Критеріальну рамку уточнено за рекомендаціями OECD, що охоплюють релевантність, узгодженість, результативність, ефективність, вплив і сталість [8]. Для транскордонної специфіки додано критерії спільності, додатковості, територіального балансу, інклюзивності, резильєнтності та якості доказів. Контент-аналіз нормативних документів поєднано з логіко-семантичним і структурно-функціональним аналізом.

Українські методичні напрацювання підтверджують доцільність аналізу грантової активності, інвестицій, торгівлі, зайнятості, доходів і конвергенції прикордонних регіонів [9]. Для виявлення просторово неоднорідного ефекту використано положення територіальної оцінки, що дає змогу встановлювати не тільки загальний результат, а й його розподіл між територіями, сферами та групами [10].

Місцеву специфіку враховано відповідно до place-based підходу, за яким результат політики залежить від ресурсів, інституцій і потреб конкретної території [11]. Інституційний вимір сформовано з урахуванням правових форм, організаційних форматів і спроможності структур транскордонного співробітництва залучати фінансування, реалізовувати стратегії та підтримувати сталі взаємодії [12]. Застосовано індексний метод, аналіз вигід і витрат, квазі-експериментальні, просторові й експертні методи.

Результати дослідження. Початковою умовою є розмежування результативності, економічності,

ефективності та впливу. Результативність показує ступінь досягнення цілей; економічність – співвідношення витрат і придбаних ресурсів; ефективність – співвідношення результатів із використаними ресурсами; вплив – ширші зміни, до яких втручання зробило причинний внесок. Рівень освоєння бюджету характеризує виконання, але сам по собі не доводить суспільної віддачі.

Соціально-економічну ефективність транскордонного співробітництва запропоновано визначати як міру, за якою спільне використання фінансових, матеріальних, людських та інституційних ресурсів створює додаткові, атрибутовані, територіально збалансовані й сталі зміни у добробуті, економічній активності, доступності послуг, якості середовища і спроможності інституцій порівняно з вихідним станом та правдоподібною альтернативою без втручання.

Транскордонна додатковість характеризує частину результату, яка виникла завдяки координації партнерів із різних боків кордону і не могла бути досягнута з такою самою якістю, масштабом, швидкістю або вартістю односторонніми діями. Її ознаками є спільність проблеми, комплементарність

ресурсів, інтегроване планування, спільне управління, сумісні дані та сталі мережі після завершення фінансування.

Оцінювання доцільно проводити на чотирьох рівнях. Проектний рівень охоплює ресурси, продукти і безпосередні результати. Програмний встановлює сукупний ефект портфеля та якість управління. Рівень транскордонного функціонального ареалу відображає зміни у мобільності, доступності послуг, ринках праці, бізнесових і екологічних зв'язках. Національно-євроінтеграційний рівень оцінює внесок у регіональну політику, багаторівневе врядування і готовність до політики згуртованості ЄС.

Принципами методики є релевантність, узгодженість, результативність, економічна ефективність, вплив, сталість, додатковість, територіальний баланс, інклюзивність, порівнюваність і прозорість. Витрати на оцінювання мають бути пропорційними масштабу втручання, а висновки – простежуваними до джерел. В умовах війни обов'язковими стають безпекова чутливість, сценарність і розмежування результатів проєкту та зовнішніх шоків (табл. 1).

Економічно-фінансовий блок відображає не лише залучені кошти, а й додану вартість для тери-

Таблиця 1

Блоки та індикатори комплексного оцінювання соціально-економічної ефективності транскордонного співробітництва

Блок оцінювання	Ключове оцінювальне питання	Репрезентативні індикатори та методи
Економічно-фінансовий	Яку економічну віддачу створено і наскільки раціонально використано ресурси?	Інвестиції; робочі місця; продажі та експорт; бюджетні надходження; левелінг; освоєння коштів; витрати на одиницю результату; ENPV, BCR; аналіз вигід і витрат та економічності.
Соціальний і людського капіталу	Як змінилися доступність послуг, добробут, компетентності, згуртованість та інклюзія?	Охоплення і доступність послуг; працевлаштування; набуті компетентності; задоволеність; довіра; безпека; показники за статтю, віком, місцем проживання та вразливими групами; опитування.
Територіально-інфраструктурний та екологічний	Яким є просторовий розподіл ефекту і чи поліпшено функціональні зв'язки?	Час і вартість доступу; пропускна спроможність; цифрова зв'язаність; зона охоплення; спільне використання об'єктів; екологічні ризики; GIS-картування, аналіз доступності та територіального впливу.
Транскордонна додатковість і баланс	Що стало можливим саме завдяки спільним діям та як розподілено вигоди?	Спільне розроблення, фінансування, персонал і реалізація; взаємосумісність даних і процедур; спільні сервіси; інтенсивність мереж; коефіцієнт K_bal; порівняння з односторонньою альтернативою.
Інституційно-управлінський та євроінтеграційний	Чи посилено спроможність партнерства та наближено практики до стандартів ЄС?	Стабільність координаційних структур; виконання рішень; швидкість погоджень; прозорість; участь стейкхолдерів.
Сталість, резильєнтність і ризики	Чи збережуться результати після фінансування та чи витримають зовнішні шоки?	Власник результату; операційне фінансування; технічне обслуговування; кадрова сталість; правові підстави; кібер- і фізична безпека; резервні сценарії; оцінка ризиків, ex post перевірка.

Джерело: розроблено автором.

торії. До показників належать інвестиції, робочі місця, продажі й експорт учасників, бюджетні надходження, співфінансування та фінансовий леверидж. Для інфраструктури застосовуються економічна чиста приведена вартість і співвідношення вигід та витрат, а для соціальних проєктів – витрати на одиницю результату.

Соціальний блок охоплює доступ до медичних, освітніх, адміністративних і соціальних послуг, працевлаштування, компетентності, згуртованість, безпеку та якість життя. Показники дезагрегуються за статтю, віком, місцем проживання, інвалідністю й іншими релевантними ознаками, щоб позитивне середнє значення не приховувало виключення окремих груп. Кількісні дані доповнюються опитуваннями користувачів.

Територіально-інфраструктурний блок оцінює функціональний простір: час і вартість поїздки, пропускну спроможність, цифрову зв'язаність, зону доступності об'єктів, екологічні ризики та спільне управління ресурсами. Геоінформаційний аналіз дає змогу картувати вигодоотримувачів, просторові розриви і можливе перенесення негативного навантаження на сусідні території.

Блок транскордонної додатковості та збалансованості охоплює спільність розроблення, фінансування, персоналу і реалізації, обмін даними, взаємне визнання процедур та функціонування спільних сервісів. Баланс пропонується вимірювати коефіцієнтом $K_{bal} = 1 - 1/2 \sum |s_k^{fact} - s_k^{plan}|$, де фактичні частки вигід зіставляються з обґрунтованими плановими частками. Значення, близьке до одиниці, свідчить про відповідність погоджених моделі розподілу.

Інституційно-управлінський блок показує здатність партнерства регулярно приймати рішення і підтримувати спільні процеси. Індикаторами є стабільність координаційних структур, виконання рішень у строк, швидкість погодження змін, управління ризиками, спільні протоколи, участь громадськості та кадрова сталість. Євроінтеграційний результат проявляється у засвоєнні процедур Interreg, закупівель, контролю, моніторингу й партнерства.

Блок сталості, резильєнтності й ризиків перевіряє наявність власника результату, джерел операційних витрат, плану обслуговування, кадрів, правових підстав і резервних сценаріїв. Для України доцільно моделювати базовий, несприятливий і відновлювальний сценарії з урахуванням безпекових обмежень, міграції, кіберризиків та можливих розривів логістики.

Агрегування починається з паспорта індикатора, де фіксуються зміст, формула, одиниця, джерело, періодичність, базове і цільове значення, відпові-

дальний та правила верифікації. Для стимуляторів застосовується $z_{ij} = (x_{ij} - \min x_j) / (\max x_j - \min x_j)$, для дестимуляторів – $z_{ij} = (\max x_j - x_{ij}) / (\max x_j - \min x_j)$. За наявності нормативної цілі показник нормується відносно неї.

Частковий індекс блоку визначається як $I_d = \sum w_j z_{ij}$, а інтегральний індекс – $I_{TCS} = \sum \alpha_d I_d$, де суми ваг дорівнюють одиниці. Ваги можуть встановлюватися експертно, методом аналізу ієрархій або статистично, але мають бути оприлюднені та перевірені аналізом чутливості. Інтегральний результат застосовується лише після проходження мінімальних порогів додатковості, сталості, безпеки і законності.

Причинний внесок встановлюється через порівняння цільової території з правдоподібною альтернативою. Метод «різниця різниць» має вигляд $\Delta Y = (Y_{T,1} - Y_{T,0}) - (Y_{C,1} - Y_{C,0})$, де Т – територія впливу, С – порівняльна територія, 0 і 1 – періоди до та після втручання. За наявності даних застосовуються зіставлення подібних територій, синтетичний контроль або часові ряди; для малих проєктів – теорія внеску з перевіркою альтернативних пояснень.

Якість оцінки залежить від архітектури даних. У реєстрі доказів для кожного висновку фіксуються джерело, дата, територіальне охоплення, метод збирання, обмеження й рівень довіри. Дані партнерів узгоджуються за визначеннями, періодами та одиницями виміру. За відмінностей статистичних систем формується мінімальний спільний набір показників, а прогалини у даних знижують доказову впевненість, але не прирівнюються автоматично до відсутності результату.

Оцінювальний цикл охоплює ex ante діагностику проблеми, базової лінії та альтернатив; оцінку заявки; поточний моніторинг ресурсів, продуктів і ранніх результатів; проміжну перевірку причинних припущень; підсумкове оцінювання досягнення цілей; ex post аналіз збереження результатів. На кожній стадії встановлюються користувачі висновків, строки, відповідальні та управлінські рішення, які можуть бути змінені на підставі доказів.

Організаційно первинний облік здійснюють власники даних у партнерських установах, консолідацію – спільний координаційний орган, а незалежну перевірку методики і причинних висновків – зовнішні експерти. Практичний алгоритм включає визначення меж оцінювання, реконструкцію логіки втручання, формування критеріїв, план даних, збирання та верифікацію інформації, розрахунок оцінок, перевірку альтернативних пояснень і підготовку рекомендацій. Результати подаються як профіль шести блоків із рівнем доказової впевненості, порогоми, нерівністю вигід і ризиками сталості.

Запропонований підхід може бути інтегрований у національні процедури відбору і моніторингу. Чинний Порядок 2021 року задає важливі критерії, однак його форми доцільно узгодити із Законом 2024 року, Державною програмою на 2025–2027 роки та правилами Interreg. Проектна заявка має містити базову лінію, паспорти індикаторів, спосіб визначення додатковості, територіальний розподіл вигід, план ex post оцінювання і реєстр доказів. Для малих проектів застосовується скорочений набір показників, для великих програм – повний контрфактичний і просторовий дизайн.

Висновки. Проведене дослідження дало змогу сформувати комплексний методичний підхід до оцінювання соціально-економічної ефективності транскордонного співробітництва. Ефективність визначено як створення додаткових, атрибутованих, територіально збалансованих і сталих змін унаслідок спільного використання ресурсів, а не як формальне виконання заходів або освоєння фінансування.

Обґрунтовано чотирирівневу побудову оцінювання та систему принципів, що поєднує загальні

критерії публічної політики з транскордонною додатковістю, балансом вигід, інклюзивністю, резильєнтністю і якістю доказів. Шість блоків індикаторів дозволяють аналізувати економічні результати разом із соціальними, територіальними, інституційними та безпековими змінами.

Запропоновано порядок нормування показників, формування часткових та інтегрального індексів, коефіцієнт територіального балансу і порогові умови. Достовірність підвищується завдяки аналізу вигід і витрат, показникам витрат на одиницю результату, квазіекспериментальним і просторовим методам, а за обмежених даних – теорії внеску з перевіркою альтернативних пояснень.

Практичне впровадження потребує паспортів індикаторів, мінімального спільного набору даних, реєстру доказів і циклу від ex ante до ex post. Оцінювальний профіль дає змогу виявляти критичні слабкі місця, нерівність вигід і ризики сталості. Положення статті можуть бути використані для оновлення національних процедур та підвищення сумісності української практики з програмами Interreg і політикою згуртованості ЄС.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про міжнародне територіальне співробітництво України : Закон України від 24.04.2024 № 3668-IX. Відомості Верховної Ради України. 2024. № 30. Ст. 213. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3668-20#Text> (дата звернення: 18.07.2026).
2. Про затвердження Державної програми розвитку міжнародного територіального співробітництва на 2025-2027 роки : постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2025 № 1647. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1647-2025-%D0%BF> (дата звернення: 18.07.2026).
3. Regulation (EU) 2021/1059 of the European Parliament and of the Council of 24 June 2021 on specific provisions for the European territorial cooperation goal (Interreg) supported by the European Regional Development Fund and external financing instruments. Official Journal of the European Union. 2021. L 231. P. 94–158. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj> (accessed: 18.07.2026).
4. Regulation (EU) 2021/1060 of the European Parliament and of the Council of 24 June 2021 laying down common provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund Plus, the Cohesion Fund, the Just Transition Fund and the European Maritime, Fisheries and Aquaculture Fund and financial rules for those and other funds. Official Journal of the European Union. 2021. L 231. P. 159–706. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj> (accessed: 18.07.2026).
5. European Commission. Ukraine 2025 Report : Commission Staff Working Document SWD(2025) 759 final. Brussels, 2025. 111 p. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/17115494-8122-4d10-8a06-2cf275eecd7_en?filename=ukraine-report-2025.pdf (accessed: 18.07.2026).
6. Interreg NEXT Poland-Ukraine 2021–2027 Programme. Programme Manual. Version 4. Warsaw, 12 March 2026. 161 p. URL: https://pl-ua.eu/wp-content/uploads/2026/03/PL-UA-Programme-Manual_v.4_12.03.2026.pdf (accessed: 18.07.2026).
7. Про забезпечення проведення конкурсного відбору проектів (програм) транскордонного співробітництва, яким може надаватися державна фінансова підтримка : наказ Міністерства розвитку громад та територій України від 25.11.2021 № 307, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 31.12.2021 за № 1711/37333. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z1711-21> (дата звернення: 18.07.2026).
8. OECD. Applying Evaluation Criteria Thoughtfully. Paris : OECD Publishing, 2021. 86 p. DOI: <https://doi.org/10.1787/543e84ed-en>.
9. Маркович В. В. Методичні підходи до дослідження соціально-економічної ефективності транскордонного співробітництва. Регіональна економіка. 2015. № 1. С. 136–144. URL: https://re.gov.ua/re201501/re201501_136_MarkovychVV.pdf (дата звернення: 18.07.2026).

10. Medeiros E. Territorial Impact Assessment and Cross-Border Cooperation. *Regional Studies, Regional Science*. 2015. Vol. 2, No. 1. P. 97–115. DOI: <https://doi.org/10.1080/21681376.2014.999108>.
11. Barca F., McCann P., Rodríguez-Pose A. The Case for Regional Development Intervention: Place-Based versus Place-Neutral Approaches. *Journal of Regional Science*. 2012. Vol. 52, No. 1. P. 134–152. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1467-9787.2011.00756.x>.
12. Лендєл М. О. Методологія інституційного аналізу транскордонного співробітництва в Європейському Союзі. *Регіональні студії*. 2024. № 38. С. 193–202. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2024.38.32>.

REFERENCES:

1. Verkhovna Rada Ukrainy (2024). Pro mizhnarodne terytorialne spivrobitnytstvo Ukrainy [On International Territorial Cooperation of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 24.04.2024 No. 3668-IX. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, no. 30, art. 213. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3668-20#Text> (accessed: 18 July 2026) [in Ukrainian].
2. Kabinet Ministriv Ukrainy (2025). Pro zatverdzhennia Derzhavnoi prohramy rozvytku mizhnarodnoho terytorialnoho spivrobitnytstva na 2025–2027 roky [On Approval of the State Programme for the Development of International Territorial Cooperation for 2025–2027]: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12.12.2025 No. 1647. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1647-2025-%D0%BF> (accessed: 18 July 2026) [in Ukrainian].
3. Regulation (EU) 2021/1059 of the European Parliament and of the Council of 24 June 2021 on specific provisions for the European territorial cooperation goal (Interreg) supported by the European Regional Development Fund and external financing instruments. *Official Journal of the European Union*. 2021. L 231. P. 94–158. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj> (accessed: 18 July 2026).
4. Regulation (EU) 2021/1060 of the European Parliament and of the Council of 24 June 2021 laying down common provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund Plus, the Cohesion Fund, the Just Transition Fund and the European Maritime, Fisheries and Aquaculture Fund and financial rules for those and other funds. *Official Journal of the European Union*. 2021. L 231. P. 159–706. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj> (accessed: 18 July 2026).
5. European Commission (2025). Ukraine 2025 Report: Commission Staff Working Document SWD(2025) 759 final. Brussels. 111 p. Available at: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/17115494-8122-4d10-8a06-2cf275eecd7_en?filename=ukraine-report-2025.pdf (accessed: 18 July 2026).
6. Interreg NEXT Poland–Ukraine 2021–2027 Programme (2026). Programme Manual. Version 4. Warsaw, 12 March 2026. 161 p. Available at: https://pl-ua.eu/wp-content/uploads/2026/03/PL-UA-Programme-Manual_v.4_12.03.2026.pdf (accessed: 18 July 2026).
7. Ministerstvo rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy (2021). Pro zabezpechennia provedennia konkursnoho vidboru proektiv (prohram) transkordonnoho spivrobitnytstva, yakym mozhe nadavatysia derzhavna finansova pidtrymka [On Ensuring the Competitive Selection of Cross-Border Cooperation Projects (Programmes) Eligible for State Financial Support]: nakaz Ministerstva rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy vid 25.11.2021 No. 307, zareiestrovanyi u Ministerstvi yustytzii Ukrainy 31.12.2021 za No. 1711/37333. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z1711-21> (accessed: 18 July 2026) [in Ukrainian].
8. OECD (2021). Applying Evaluation Criteria Thoughtfully. Paris: OECD Publishing. 86 p. DOI: <https://doi.org/10.1787/543e84ed-en>.
9. Markovych, V. V. (2015). Metodychni pidkhody do doslidzhennia sotsialno-ekonomichnoi efektyvnosti transkordonnoho spivrobitnytstva [Methodological Approaches to Studying the Socio-Economic Efficiency of Cross-Border Cooperation]. *Rehionalna ekonomika*, no. 1, pp. 136–144. Available at: https://re.gov.ua/re201501/re201501_136_MarkovychVV.pdf (accessed: 18 July 2026) [in Ukrainian].
10. Medeiros, E. (2015). Territorial Impact Assessment and Cross-Border Cooperation. *Regional Studies, Regional Science*, vol. 2, no. 1, pp. 97–115. DOI: <https://doi.org/10.1080/21681376.2014.999108>.
11. Barca, F., McCann, P. and Rodríguez-Pose, A. (2012). The Case for Regional Development Intervention: Place-Based versus Place-Neutral Approaches. *Journal of Regional Science*, vol. 52, no. 1, pp. 134–152. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1467-9787.2011.00756.x>.
12. Lendel, M. O. (2024). Metodolohiia instytutsiinoho analizu transkordonnoho spivrobitnytstva v Yevropeiskomu Soiuzi [Methodology of Institutional Analysis of Cross-Border Cooperation in the European Union]. *Rehionalni studii*, no. 38, pp. 193–202. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2024.38.32> [in Ukrainian].

